DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 14 mars 1996 *

I mål C-238/95,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Laura Pignataro och Maria Condou Durande, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor Umberto Leanza, chef vid avdelningen för diplomatiska tvister, inrikesministeriet, i egenskap av ombud, biträdd av Pier Giorgio Ferri, avvocato dello stato, med delgivningsadress i Luxemburg vid Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adelaïde,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att republiken Italien, genom att inte anta och underrätta om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG (EGT nr L 227, s. 9), har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget,

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden D.A.O. Edward samt domarna J.-P. Puissochet (referent), J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón och M. Wathelet,

generaladvokat: N. Fennelly,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 1 februari 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 6 juli 1995 har Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att republiken Italien, genom att inte anta och underrätta om de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG (EGT nr L 227, s. 9, nedan kallat direktivet), har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget.

2 I direktivet, som har antagits med tillämpning av rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT nr 196, 1967, s. 1), i dess

senaste lydelse enligt kommissionens direktiv 93/21/EEG av den 27 april 1993 (EGT nr L 110, s. 20), fastställs de allmänna principer som skall beaktas av de nationella behöriga myndigheterna vid bedömningen av risker för människor och miljön i samband med att dessa ämnen släpps ut på marknaden.

3 Enligt artikel 8.1 i direktivet skulle medlemsstaterna senast den 31 oktober 1993 anta de bestämmelser som var nödvändiga för att följa direktivet och genast underrätta kommissionen om detta.

4 Då kommissionen inte erhöll någon underrättelse om att republiken Italien hade vidtagit åtgärder för att införliva direktivet i den nationella rättsordningen, skickade kommissionen den 3 december 1993 en formell underrättelse till republiken Italien. Då denna skrivelse inte besvarades avgav kommissionen den 29 september 1994 ett motiverat yttrande i vilket republiken Italien uppmanades att inom en frist av två månader vidta de åtgärder som var nödvändiga för att följa direktivet. Den italienska regeringen svarade emellertid inte på detta motiverade yttrande.

5 Kommissionen väckte således den aktuella talan och gjorde gällande att repuliken Italien enligt artiklarna 5 och 189 i fördraget samt artikel 8 i direktivet var skyldig att i sin helhet införliva direktivet inom den föreskrivna tiden och underrätta kommissionen om detta.

6 Den italienska regeringen har inte bestritt att direktivet inte har införlivats inom den föreskrivna tiden. Förklaringen till denna försening beror enligt den italienska regeringen på svårigheter att införliva direktivet. Detta skall emellertid införlivas i italiensk rätt så fort som möjligt.

7 Enligt en fast rättspraxis (se bland annat dom av den 6 juli 1995, kommissionen mot Grekland, C-259/94, REG s. I-1947, punkt 5) kan en medlemsstat inte göra invändningar på grund av bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning för att rättfärdiga ett åsidosättande av skyldigheter och frister som föreskrivs i ett direktiv.

8 Följaktligen måste det fastslås att republiken Italien, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i direktivet.

Rättegångskostnader

9 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom republiken Italien är tappande part, skall den förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Repbuliken Italien har, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets**

direktiv 67/548/EEG, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i direktiv 93/67.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Edward Puissochet Moitinho de Almeida

Sevón Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 mars 1996.

R. Grass

Justitiesekreterare

D.A.O. Edward

Ordförande på femte avdelningen